

сıqмар екен, қорасындағы сонша тавығынан биревин соймай дүканнын бир килограмм гилең тавықтың мойындарын әкеліп қуырды да, қайын атасының алдына қойды.

Мойын қуырдақты тұртып жеп отырған Өмірбек бир уақытлары:

- Балам-ау, дим бұлиніп қалыпсаң ғой. Неске тавық сойғансаң? – деген уақытта күйеу баласы қысқаннан өзін қойарға жер таба алмай қалды»[4:24].

Алынған бұл мисалда жазылған Өмірбек образын қайта іслеген, оны ақилы, хámме нәрсеге түсінетүгін, күйеу баласына да орынлы сөз айта алғаны менен басқа күлдіргі сөздерден ажырап тұрады.

Хақықатында да, Өмірбек лаққы хақындағы күлдіргі сөздер халыққа идея менен суwғарылған. Ондағы хár бир

сөзде терең мәні жасырынған. Ол хárқандай жағдайдан қалғанда сөз тауып айта билген талант иесі болған. Мине, баласы, хаыалы, Өмірбек арасындағы конфликтте де жыллы сезім отырып, онша қатты кетпей-ақ, баласына бир шәппат ұрып менен басқаларға ұғит-насыят беріп тұрғанын көрімімізге болады.

N.G.Chernichevskiyдің сөзі менен жузмақлап айтатын болсақ: “Хár бир юмор – күлкілі хám ғамлы болады”, - деп жазған еді [3:190]. Жоғарыда көріп өткеніміздей Өмірбек анекдоттарында да бұл пікір тастырылып тұрғанын көреміз. Оның фольклорлық образ сипатында танылған Өмірбек образы жазылған тәрепін қайта іслеген хám оны қайта жаратқанын көрімімізге болады.

Әдебиәтлар

1. Абай. Еки томдық шығармалар жыйнағы. II Том. –Алматы: «Жазыўшы», 1986. 304-б.
2. Өмірбектің анекдоттары. –Нókis: «Қарақалпақстан», 1990.
3. Чернышевский Н.Г. полн. Собр. Соч. том 11. 1990.
4. Жумағұлов С. Билеттің жартысы кимде? –Нókis: «Қарақалпақстан», 1995.
5. Paxratdinov Yu. Өмірбек лаққы хám юмор-сатира мәселесіне. –Нókis: «Қарақалпақстан», 1992.

РЕЗЮМЕ. Мақоллада S.Jumag'ulovning ijodidagi xalq og'zaki ijodi va undagi yumor masalasiga alohida to'xtalib o'tilgan. Qoraqalpoq adabiyotida Omirbek obrazi kuldurgi so'z ustasi sifatida taniqli. Yozuvchi Omirbek obrazini yana da takomillashtirib, yozma adabiyotda uning obrazini yaratganligi haqida so'z yuritiladi

РЕЗЮМЕ. В статье рассматривается проблема фольклора и юмора в творчестве С.Джумагулова. В каракалпакской литературе персонаж Омирбека известен как мастер смешного слова. Говорят, что писатель еще больше усовершенствовал образ Омирбека и создал его образ в письменной литературе.

SUMMARY. The article focuses on the issue of folklore and humor in S. Jumag'ulov's work. In Karakalpak literature, the character of Omirbek is known as a master of funny words. It is said that the writer further improved the image of Omirbek and created his image in written literature.

ХАЗІРГІ ҚАРАҚАЛПАҚ ӘДЕБИЯТЫНДА ФЭНТЕЗИ ЖАНРЫ ТУЎРАЛЫ

К.Г.Матимов – филология илимлери бойынша философия докторы

Әжинияз атындағы Нókis мәмлекетлик педагогикалық институты

Таянч сўзлар: постмодернизм, фэнтези жанри, фэнтези жанрида сюжет, бадий тил ва фантазия, илмий фантастика, адабий йуналишлар.

Ключевые слова: постмодернизм, жанр фэнтези, сюжет в жанре фэнтези, художественный язык и фантазия, научная фантастика, литературные направления.

Key words: postmodernism, fantasy genre, fantasy genre plot, literary language and fantasy, science fiction, literary directions.

XXI әсир цивилизациясы: мәдениет, көркем өнер, соның ишінде көркем әдебиет глобализациялық шеңберде раўажланыўы менен бақланғанындай, инсан хám жәмийет түрліше формада жетилисүйи даўам етпекте. Нәтийжеде, көркем әдебиет ушын метод, ағым хám жөнелислер хәр қыйлылығы менен романтикалықтан реалистлик рух көркем әдебиеттің жетекши формасына айланды. Жәмийет хám инсан турмысына болған итибар, көркемликтен көре (публицистикалық сыпаттың артыўы) қахарманлар психологиясына кириў, оның актив турмыслық позициясын анықлаў көпшилик заманағөй шығармаларға тән қубылыс болып көзге тасланбақта. Усы заманағөй жөнелис постмодернизм деп аталады. Постмодернизм модернизмнен кейин келген (post-кейин), курамалы хám көп қырлы әдебий ағым. «Постмодернизм (fr.postmodernisme модернизмнен кейин) – өткен әсирдің екінші ярымынан әдебиет хám көркем өнерде, улыўма социал-гуманитар тараўларында бақлана басланған ағым, дәретиўшилик метод» [5:227] деп көрсетеди. «Постмодернизм – дүньяны түсиниў хám түсиндириўдің бир жолы. Көркем өнер жолы, әдебиет жолы, дүньяны аңлаў, сезиниў жолы» [8:73]. Демек, усындай модернистлик хám постмодернистлик ағымдағы шығармалар карақалпақ әдебия-

тында да сезилерли дәрежеде көзге тасланбақта.

Қарақалпақ әдебиаты ўәкиллери жәмийет турмысының әхмийетли машқалаларын, дәўир келбетин, инсан характерин көркемлик пенен сәўлендирип келген. Бул, әсиресе, елимиз ғәрезсизликке ерискеннен кейин және де сезилерли дәрежеде көзге тасланбақта. Себеби, бүгинги күндеги әдебиатымызға нәзер таслайтуғын болсақ, онда жаңа жөнелислерди хám ағымларды, усыллар менен жанр көп түрлигиниң гүўасы болып отырмыз. Бул болса өз нәўбетинде мәмлекетимизде алып барылып атырған демократиялық процесслер, ең тийкаргысы, көркем дәретиўшиликке тән болған дәретиўшилик еркинлиги менен байланыслы болып табылады. Мине, усындай хәзирги дәўир карақалпақ әдебиатында жазыўшы-шайырларымыздың дүнья әдебиаты тәжирийбелерин пухталық пенен үйрениўи нәтийжесинде модернистлик хám постмодернистлик ағымдағы шығармалар менен бирге заманағөй коспа жанрлар, жанрлар кесиспесиндеги жанрлар ямаса бизиң әдебий процессте үрдис болмаған жаңа заманағөй жанрдағы (фэнтези, драбль хám т.б.) шығармалар дәретилмекте. Бул әлбетте, жазыўшы-шайырларымыздың көркем шығарма дәретиўде жаңашыллыққа умтылыўларының бир көриниси болып табылады.

Әдебий процесстиң раўажланыў тенденциясына нәзер аўдаратуғын болсақ, Т.Қайыпбергеновтың «Қарақалпақнама», «Қарақалпақпан, тәуекелшимен», «О, дүньядағы атама хатлар», роман-эсселери, О.Әбдирахмановтың «Аралым - дәртим мениң», «Сайғақлардың көшпели тәғдири» хәм т.б. очерк-эсселери сондай-ақ, басқа да жазыўшылардың дөретиўшилигинде повесть-эссе, мемуар-эссе, яднама-эссе, эссе-новелла хәм т.б. қоспа халаттағы жанрлардың әдебиятымызға енисип киятырғанын айрықша атап өтиў орынлы.

Мине, усындай ҳәзирги әдебиятымызда бой көрсетип киятырған заманагөй жанр бул – фэнтези. Бул жанр барлық әдебий дәстүрлердиң белгилерин (нышанларын) өзінде жәмлеген, тарийхый-эволюциялық жолдан өтип, тураклы қәлиплесип, ХХІ әсир көркем әдебиятының таза жанры ямаса әдебий бағыты сыпатында белгиленбекте.

Фэнтези – сөзи ингилис тилинен алынып (fantasy) фантазия сөзинен келип шыққан. Негизинде бул жанр XV әсирдиң биринши ярымында пайда болған деген пикирлер де бар. Бирақ, дүнья әдебиятында өткен әсирдиң 60-70-жылларында бул жанрға қызығыўшылық күшейеди [7:6]. Фэнтези жанрындағы шығармалар шым-шытырық тарийхый ўақыяларға тийкар болған романларды еске түсиреди. Олардағы ўақыялар Орта әсирлер менен ҳәзирги раўажланыў дәўирине жақын ўақыяларды қамтып, әдебий қахарманлар айрықша күшлер, қубылыслар менен карама-қарсылыққа түсип отырады. Көбинесе, фэнтези архетиплик сюжетлер тийкарында қурылады.

Фэнтези – бул қыялый әлемде пайда болатуғын ўақыялар сүүретленетуғын жанр болып, көпшилик жағдайда ҳақыйқый дүнья әпсанасы мазмунында баянланатуғын шығарма. Оның тамырлары аўызекки фольклорлық дәстанларға барып тақалып, соң фантастикалық әдебият, илимий фантастика хәм т.б. субжанрлар өсип шыққан. Фэнтези жанры илимий фантастика хәм қорқынышлы готик жанрлар менен бир-бирине жүдә уксас келгени менен, белгили дәрежеде өзине тән болған сыпатлы белгилери менен ажыралып турады. Фэнтези жанрының тән қәсийетлери жүдә көп болып олар қатарына ғайрытәбийғый жанзатлардың шығарма мазмунында сәўлелениўи (кентавр, суў периси, гоблин, сирена) айырым қахарманлардың, сюжетлердиң шынлыққа сәйкес болмаған ис-хәрекетлери ямаса сүүретлениўи (келешекти болжаў хәм т.б.) киреди.

Ҳәзирги күнде фэнтези жанрының төмендеги түрлери санап өтилген:

1. Ҳаўанлар хәм қуўыршақлар фэнтези;
2. Әжайып хәм ғайрытәбийғый күшке ийе қахарманлар фэнтези;
3. Эпикалық фэнтези;
4. Күлкили (комик) фэнтези;
5. Готик (қорқынышлы) фэнтези.

Фэнтезидиң жанр яки жөнелис, бағдар сыпатында анықлаўда, алымлар түрли көзқарасларды тийкар етип көрсете баслады. Фэнтези жанрын изертлеген илимпазлар, оның жанрлық белгилерин теориялық бағдарда шешиўде бир тоқтамға келген емес. Базы әдебиятшы алымлар оны жанр сыпатында белгилесе, екіншилери әдебий ағым, фэнтези әдебияты сыпатында таныса,

және бир топардағы алымлар дәслебинде әдебий жанр ретинде пайда болып, соң әдебий бағыт сыпатында қәлиплесе баслады деп бақалайтуғынлар да бар. Деген менен, заманагөй әдебияттың илиминде тийкарғы мәселелердиң бири фэнтезиди жанр сыпатында таныў әҳмийетли мәселелердиң бирине айланбақта. Фэнтези түсинигин көпшилик алымлар өзлериниң илимий мийнетлеринде түрлише атамалар менен атаған. Мәселен, М.С.Галина [2:161-170] хәм Н.Ковтун [4:378] фэнтезиге «жанр», А.Карелин [6] – «фантастиканың «субжанры», А.И.Осипов [6:320] – «жөнелис» сыпатында қарап келеди. Ҳақыйқатында, бул жанр тартыслы пикирлерди туўдырыўы тәбийғый қубылыс. Өйткени, бул жанр тек ғана көркем әдебияттың тураклы жанры болып шекленип қалмастан, өрисин кеңейтип, кино, театр, радио, телеведение, жиповись хәм т.б. көркем өнер түрлериниң барлық салаларына кирип барып, белгили жанрлық формасына айланбақта.

Биз мақаламызда фэнтези жанрының дүнья әдебиятында пайда болыўы, қәлиплесийи хәм раўажланыў эволюциясын, бул жанр ҳаққында илимпазлардың теориялық пикирлери менен танысып шыға отырып, әдебиятымызда бул жанрдың өриси туўралы пикир жүргизиўди мақул көрдик. Әлбетте, биз жоқарыда айтып өткенимиздей, соңғы дәўирлерде қарақалпақ әдебиятында жаңа заманагөй қоспа жанрлар, сондай-ақ дүньялық әдебияттың үлгилери енисип киятырғанын атап өткен едик. Усындай мол тәжирийбелерге ийе болған жазыўшы О.Әбдирахмановтың дөретиўшилигинде пайда болған «Әмиўдәрәя» журналының 2022-жылдың №5-6 санларында хәм өзбек тилинде Түркий әдебиятлар дүрданасы деп аталған 100 томлықтың 38-томында жарық көрген «Теңиз толы, ай жарық» (замана әпсанасы) деп аталған фэнтези жанрындағы шығармасы дыққатымызды өзине тартты. Әлбетте, О.Әбдирахмановты халқымыз, кең жәмийетшилигимиз Арал, экология хәм тәбият жанкүйери сыпатында «Аралым-дәртим мениң», «Арал – аппақ дийўал алдында», «Сайғақлардың көшпели тәғдири» очерк-эсселери хәм драмалық шығармалары, романлары, бир неше юмор-сатиралық гүрриңлери арқалы жақсы таныйды.

Ал, жазыўшының фэнтези жанрында «Теңиз толы, ай жарық» заманагөй әпсанасында юморлық хәм сатиралық сүүретлеўлер араласып, шығармада әпсана, ертеқ жанрларының элементлери тән болған, баслы белгилери қоспа халатта сақланып, повесть жанры менен уйғынласыўы тийкарында синтезлескен. Шығарманың бас қахарманы Тилегенниң Үрге аўылындағы турмысы, жаслығы, өтмиши хәм Арал айдынында балықшылық қәсиби менен шуғылланыўы, өтмишти еслеў хәм гейде қыялый фантазияға берилиўи, Өтеген молланың адамгершилиқ нормаларға сыймайтуғын ис-хәрекетлери сатиралық образда сүүретлениўи менен көзге тасланады.

Улыўма айтқанда фэнтези жанрында шығармалар қарақалпақ әдебиятында бой көрсетиўи, әдебиятымыздың дүньялық масштабта раўажланыўынан дәрек береді. Бул жанрдағы шығармалар бизиң әдебиятымызда, балалар әдебиятында да ушырасыўы мүмкин. Бул жанрдың пайда болыўын ҳәзирги әдебий процесстеги халатын изертлеў керек.

Әдебиятлар

1. Әбдирахманов О. Теңиз толы, ай жарық. // «Әмиўдәрәя» журналы, 2023. №5-6.
2. Галина М.С. Авторская интерпретация универсального мифа (Жанр «фэнтези» и женщины-писательницы) // Общественные науки и современность. 1998. № 6.
3. Карелин А. Классики. Предтечи фэнтези. URL: <http://mirf.ru/Articles/art285.htm>
4. Ковтун Е.Н. Поэтика необычайного: художественные миры фантастики, сказки, утопии, притчи и мифа (на материале европейской литературы первой половины XX века). -М.: 1999.
5. Куранов Д., Мамажанов З., Шералиева М. Адабиётшунослик лугати. – Тошкент: «Академнашр», 2010.
6. Осипов А.Н. Фэнтези // Он же. Фантастика от «А» до «Я»: краткий энцикл. справочник. -М.: 1999.
7. Насриддинов Д. Фэнтези генезиси ва унинг илмий талқини. - // Илмий ахборотнома. 2020. №6.
8. Ҳамдамов У. Жаҳон адабиёти: Модернизм ва постмодернизм. –Тошкент: «Академнашр», 2020.

РЕЗЮМЕ. Мақолада фэнтези жанри назарияси, унда генезиси, замонавий адабиёт вакиллари сезиларли даражада ижод қилиб келиши ва пайдо бўлиши манбалари, шаклланиш босқичлари, ривожланиш тарихи сўз этилган. Бул жанрнинг XXI аср қорақалпоқ адабиётида О.Абдирахманов ижодида пайдо бўлиши ҳақида баён қилинади.

РЕЗЮМЕ. В статье рассказывается о теории, генезисе жанра фэнтези, источниках значительного творчества и возникновения представителей современной мировой литературы, этапах становления, истории развития. Появление этого жанра в каракалпакской литературе XXI века описывается в творчестве О.Абдирахманова.

SUMMARY. The article discusses the theory and genesis of the fantasy genre, the sources of significant creativity and emergence of representatives of modern world literature, the stages of its formation, and the history of its development. The emergence of this genre in Karakalpak literature of the 21st century is described in the work of O. Abdirakhmanov.

АБАЙ ИЛИМИНДЕГИ ТУТАСЛЫҚ: АҚЫЛЛЫ ҚАРА ҚЫЛДЫ ҚЫРЫҚҚА БӨЛМЕК

А.Б.Салқынбай – филология илимлериниң докторы, профессор

Әл-Фараби атындағы Қазақ миллий университети

Таянч сўзлар: тюркология, миллий қадирёт, қозоқ тилшунослиги, семантика, тил ва маданият, миллий код, семантик аспект, компонент.

Ключевые слова: тюркология, национальная ценность, казахское языкознание, семантика, язык и культура, национальный код, семантический аспект, компонент.

Key words: Turkology, national value, Kazakh linguistics, semantics, language and culture, national code, semantic aspect, component.

Кирисиў. Қазақ миллий дўнъятануўының негизги бийиги де, тыңы да, дилиниң мазмуны да - СӨЗ. Қазақ ойының жемиси – ҳасыл сөзинде. Усындай ойдың жемисин, қунлылықлардың дерегин де, керегин де табатуғын ең адастырмайтуғын түп қазық - Абай шығармалары. «Абай әлеми бизди жети түнде адастырмас Темирқазық». Бир айрықшалығы Абай мақсети де, әрманы да «тек бир ғана миллет сақлайтуғын байлықлар емес, пүткил адамзат сақлайтуғын байлықлар» [1.5].

Уллы Даланың қақ ортасын еркин жайлаған қазақ арасынан шыққан Абайдай уллы данышпан «адамзаттың бәрин сүйиў» туўралы әжайып уллы ой айта алса, бул да қазақ дўнъятануўының бир көриниси деп ойлаймыз.

Бул – энергетикалық кеңисликте тил арқалы сақланған халықлық болмыс питим. Бул - қазақ миллетиниң жан дўнъясында тербеліп, узақ тәжірийбе арқалы ретленген, жыйнақланған илим системасы.

Бул - қазақ миллетниң өмир тиришилигиндеги көрген жақсылығы менен қыйыншылығынан, мың өлип, мың тирилген турмыс тәғдиринен, тәбият сырларын терең таныған танымынан, ыссылығына күйіп, суўығына тоңа жүріп жыйнап-тергени. Өзин таный жүріп, өзгени өзи арқалы сезине жүріп, әлем менен бирлигин түйсинген, сөйтип жаратылыс пенен әлемдеги уллы үнлесикти өзиниң санасы арқалы өткізип түйгени. Усы илим системасы Абай шығармаларына илгек болды, диңгек болды.

Изертлениўи менен усылы. Абай шығармаларын когнитивлик-дискурслық бағытта үйрене отырып, оның қурылысындағы системалы билимди, ойлы пикирди,

мықлы исенимди таныймыз. Бүгингідей мағлұмат ағынында Абайдай дананы туўғызған - дана ойларды, санадағы турақлылықты, миллий қунлылықларды бақалаўды ядымызда сақлап, өмир жолымызда уқсата пайдаланыў зәрүр деп, ойымызды өрислеткимиз келеди.

Миллий өзіншелик сана – миллий сананың өзегі, негизи. Ол адамның руўхының хәм экономикалық-сиясий өмиринде өзін-өзи анықлаўы ушын зәрүрли бақалаў қатнастары менен рационаллы бақалылықлардың негизги системасы болып хәрекет етеди. Миллеттиң өзінше санасы орналасып, раўажланып, өзін-өзи таныўы, көбинесе, руўхый мәдениеттиң бақаланыўы арқалы танылады. Оның айырмашылықлары: тили, дини, тарийхы, яды, салт-дәстүри, ортақ ата-бабалар мифи, миллий минези, халықлық және кәсіплик өнери т.б. Миллий өзлик, сана, этникалық психологияда қурамалы қубылыс ретинде қарастырылады. Миллий бирдейлик – миллеттиң өз қунлылықтарын, мақсети менен мүддәсин бақалаў арқалы айқынланады. Яғный миллий бирдейлик өз халқының өткен тарийхын, ата-тегин, миллий идеясын, болажағын, дўнъялық шерикликте алатуғын орнын билиў хәм бүгинги урпақ бойындағы ўатансүйиўшилиқ, миллий мақтаньш, өз қадир-қымбаты менен ўазыйпасын сезиниўи арқалы көринеди.

Абай дәретиўшилиги Қазақ әдебияты теориясы менен тарийхында Б.Кенжебаев, Қ.Жумалиев, М.Қаратаев, Р.Нурғалиев, З.Қабдолов, З.Ахметов, М.Базарбаев, Ж.Ысмағұлов, М.Жолдасбеков, Р.Сыздық, М.Мырзахметов, Ж.Дәдебаев, Т.Жұртбай, Т.Шапай сыяқлы илимпазлардың мийнетлеринде хәр түрли бағытта изертленди.